

POSTANOWIENIE

18 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 18 sierpnia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa J.S. i A.S.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W. (uprzednio: Bank1 spółka akcyjna w W.)

o ustalenie i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 9 lipca 2024 r., I ACa 1245/24,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz J.S. i A.S.
po 2700 zł zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z
odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie
tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia zobowiązanemu do dnia
zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 9 lipca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z 9 grudnia 2022 r., którym Sąd ustalił nieistnienie stosunku prawnego wynikającego z umowy kredytu zawartej między powodami i pozwanym z powodu jej nieważności, a także zasądził zwrot świadczenia spełnionego przez powodów w wykonaniu tej umowy.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, zaskarżając ten wyrok w całości. Skarżący powołał się na istnienie potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), tj. art. 385¹ § 1 i 2 k.c. w zakresie, w jakim odnoszą się one do skutków uznania postanowień umownych za abuzywne i możliwości zastąpienia takich postanowień przepisami dyspozytywnymi, przy czym z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania można wywieść, że chodzi o możliwość zastąpienia przepisami dyspozytywnymi fragmentu klauzuli indeksacyjnej odnoszącej się do stosowania przez bank samodzielnie przez niego opracowanych tabel kursowych.

Skarżący wskazał również, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), w ramach którego pyta, czy brak możliwości oszacowania kwoty, którą strona umowy kredytu będzie świadczyć w przyszłości stanowi *per se* o niejednoznaczności tego postanowienia umownego, a w konsekwencji, czy postanowienie takie powinno podlegać badaniu pod kątem abuzywności.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powodowie wnieśli m.in. o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga się wykazania, że treść i znaczenie przepisu nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni (zob. postanowienie SN z 21 listopada 2023 r., I CSK 4931/22).

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się w podnoszonej przez skarżącego kwestii, a ostatecznie linia orzecznicza została ukształtowana uchwałą pełnego składu Izby Cywilnej SN z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22 (OSNC 2024, nr 12, poz. 118. Zgodnie z nią w razie uznania, że postanowienie umowy kredytu indeksowanego lub denominowanego odnoszące się do sposobu określania kursu waluty obcej stanowi niedozwolone postanowienie umowne i nie jest wiążące, w obowiązującym stanie prawnym nie można przyjąć, że miejsce tego postanowienia zajmuje inny sposób określenia kursu waluty obcej wynikający z przepisów prawa lub zwyczajów (pkt 1). Sąd Najwyższy przyjął również, że w razie niemożliwości ustalenia wiążącego strony kursu waluty obcej w umowie kredytu indeksowanego lub denominowanego umowa nie wiąże także w pozostałym zakresie (pkt 2). Uchwała ta ma moc zasady prawnej i wiąże Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie (art. 87 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym).

Z kolei powołanie się na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i wykazania, że ma on precedensowy charakter oraz znaczenie dla rozwoju prawa (zob. postanowienia SN: z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13; z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14; z 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, i z 6 lutego 2026 r., I CSK 719/25).

Sformułowanego przez skarżącego zagadnienia nie można uznać za istotne, W orzecznictwie Sądu Najwyższego nie ulega obecnie wątpliwości, że klauzule kształtujące mechanizm indeksacji w umowie kredytu indeksowanego określają główne świadczenia stron, jednak nawet takie postanowienia podlegają kontroli pod kątem abuzywności, jeżeli nie zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Nie ulega wątpliwości, że ten ostatni przypadek zachodzi w odniesieniu do klauzul umożliwiających bankowi arbitralne określanie wysokości kursów (zob. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej SN z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22). W rezultacie na podstawie art. 385¹ § 1 k.c. klauzule przeliczeniowe jako sformułowane w sposób niejednoznaczny podlegają ocenie pod kątem abuzywności (zob. wyroki SN z 27 sierpnia 2025 r., II CSKP 180/24, i z 5 grudnia 2025 r., II CSKP 947/24).

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2, § 2 pkt 7 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

(E.M.)

[SOP]